

418/2001 Sb.

VYHLÁŠKA

Ministerstva spravedlnosti

ze dne 19. listopadu 2001

o postupech při výkonu exekuční a další činnosti

Ministerstvo spravedlnosti stanoví podle § 131 písm. e) zákona č. 120/2001 Sb. , o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, (dále jen "zákon"):

ČÁST PRVNÍ

OBECNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Provádění úkonů

(1) Úkony, které jsou předmětem exekuční a další činnosti, provádí soudní exekutor (dále jen "exekutor"). Za podmínek stanovených zákonem může tyto úkony provádět též exekutorský kandidát (dále jen "kandidát") a exekutorský koncipient; další zaměstnance může exekutor pověřit vykonáním jednoduchých úkonů, které souvisejí s exekuční činností nebo další činností.

(2) Úkony se provádějí podle okolností případu v takové době, kdy se dá nejspíše předpokládat dosažení výsledku. Tyto úkony lze provádět i mimo obvyklou pracovní dobu a ve dnech pracovního klidu.

(3) Má-li být úkon proveden v budově právnické osoby, v budově fyzické osoby, kterou tato osoba užívá k podnikání, nebo v budově, s níž hospodaří organizační složka státu, a nejde-li o budovu osoby, proti níž je exekuce prováděna jako proti povinnému, nebo o budovu organizační složky státu v případě, kdy je exekuce prováděna proti státu jako proti povinnému a je vedena na majetek, s nímž hospodaří tato organizační složka, oznámí exekutor úkon předem statutárnímu orgánu, fyzické osobě-podnikateli nebo vedoucímu organizační složky státu. Má-li být úkon proveden ve vojenském objektu nebo v objektu ozbrojeného sboru nebo zpravodajské služby, musí si k tomu exekutor předem vyžádat svolení příslušného velitele nebo ředitele.

(4) Úkon, který má být proveden v budovách a místnostech osob, které požívají diplomatické výsady a imunity, může být proveden jen tehdy, pokud to připouští mezinárodní právo. O provedení úkonu musí exekutor včas vyrozumět Ministerstvo spravedlnosti a Ministerstvo zahraničních věcí a požádat je o vyslání zástupce k takovému úkonu.

(5) Exekutor je oprávněn učinit opatření, jichž je třeba k zachování pořádku a k nerušenému výkonu exekuce. Dojde-li při provádění exekuce k napadení exekutora, případně k jiné situaci, která znemožňuje provedení úkonu, upustí se od dalšího provádění úkonu a učiní se o tom záznam ve spise; exekutor určí nový termín a místo provedení úkonu. Jsou-li splněny podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, 1) může exekutor požádat příslušný policejní orgán o poskytnutí ochrany.

§ 2

Protokol

(1) O každém úkonu provedeném v rámci exekuční činnosti sepíše exekutor protokol. Byl-li úkon učiněn v písemné formě a listina, v níž je úkon zachycen, je založena do spisu, protokol se nevyhotovuje.

(2) V protokolu se uvede

a) označení exekutorského úřadu a spisová značka,

b) označení oprávněného a povinného,

c) místo, čas a předmět úkonu,

d) jména a příjmení zaměstnanců exekutora, kteří se zúčastnili úkonu, jména a příjmení přítomných účastníků a jejich zástupců a jména a příjmení dalších osob, které byly při úkonu přítomny, pokud bylo možno zjistit jejich totožnost,

e) stručné vylíčení průběhu úkonu, zejména obsah návrhů, které byly při něm podány.

(3) Protokol musí být sepsán bezprostředně po skončení úkonu, pokud možno ještě na místě úkonu. Protokol podepíše exekutor, dále přítomní účastníci, jejich přítomní zástupci a ti, kteří potvrzují příjem peněz nebo věcí, a osoby přibrané k úkonu. Protokol podepíše i ti, jejichž prohlášení je nutno v protokolu uvést.

(4) Jestliže se přítomný účastník nebo jeho zástupce vzdálí před podpisem protokolu, poznamená se tato skutečnost v protokolu. Pokud někdo z těch, kteří by měli protokol podepsat, podpis odmítne, poznamená se to v protokolu s uvedením důvodů, pokud byly sděleny.

(5) Výjimečně může být protokol sepsán dodatečně podle poznámek učiněných při úkonu. Takový protokol exekutor podepíše sám a v protokolu uvede důvod, proč byl sepsán dodatečně. Takto nelze postupovat, má-li být protokolem osvědčen příjem peněz nebo věcí nebo má-li protokol podepsat osoba přibraná k úkonu nebo ten, jehož prohlášení je třeba uvést v protokolu.

§ 3

(1) Při provádění exekuce exekutor poskytuje účastníkům, jakož i dalším osobám, kterých se exekuce týká, poučení o jejich procesních právech a povinnostech. Jednání exekutor při provádění exekuce nařídí jen tehdy, stanoví-li to zákon nebo považuje-li to za nutné.

(2) Stanoví-li tak zákon, rozhoduje exekutor v exekučním řízení exekučním příkazem nebo příkazem k úhradě nákladů exekuce, v ostatních případech rozhoduje usnesením. Na rozhodnutí exekutora se přiměřeně použijí ustanovení občanského soudního řádu o usnesení, nestanoví-li zákon nebo tato vyhláška jinak.

(3) Exekutor může vydat exekuční příkaz poté, kdy mu bylo doručeno usnesení o nařízení exekuce. Exekuce se podle exekučního příkazu provede po právní moci usnesení o nařízení exekuce.

(4) Exekutor vyhotoví vyznění o tom, že usnesení soudu o nařízení exekuce, odkladu exekuce a zastavení exekuce, exekuční příkaz a příkaz k úhradě nákladů exekuce nabyly právní moci, a doručí je.

§ 4

Součinnost třetích osob

Požádá-li exekutor třetí osoby o poskytnutí součinnosti při provádění exekuce, osvědčuje tento požadavek tak, že těmto osobám zašle usnesení soudu o nařízení exekuce, které obsahuje jeho pověření k provedení exekuce. Exekutor je oprávněn požadovat tuto součinnost třetích osob i opakovaně.

§ 5

Prohlášení o majetku povinného

(1) Exekutor je oprávněn

- a) nahlédnout do soudního spisu o prohlášení o majetku povinného,
- b) navrhnout soudu, aby předvolal povinného a vyzval ho k prohlášení o majetku, nebo
- c) považuje-li to za účelné, předvolat povinného a vyzvat ho k dobrovolnému splnění povinnosti, kterou mu ukládá exekuční titul, a k prohlášení o majetku.

(2) Pokud exekutor zvolí postup podle odstavce 1 písm. c), pak ohledně prohlášení o majetku postupuje přiměřeně podle § 260a odst. 2 až § 260h občanského soudního řádu. Ustanovení § 260b odst. 1 se nepoužije. Exekutor též nepoučuje povinného o následcích, jestliže prohlášení bude odmítnuto nebo jestliže v něm budou uvedeny nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje.

§ 6

Náklady exekuce a náklady oprávněného

(1) V příkazu k úhradě nákladů exekuce uvede exekutor kromě výše nákladů exekuce a výše nákladů účelně vynaložených oprávněným k vymáhání nároku (dále jen "náklady oprávněného") případně rovněž název peněžního ústavu a číslo účtu, na který má být uhrazena částka odpovídající nákladům exekuce a nákladům oprávněného.

(2) Jestliže se náklady exekuce nebo náklady oprávněného po vydání příkazu podle odstavce 1 zvýší nebo vzniknou další náklady, vydá exekutor další příkaz k úhradě nákladů exekuce.

HLAVA II

DORUČOVÁNÍ

Doručování písemností soudu

§ 7

Nebrání-li tomu důvody zvláštního zřetele hodné, doručuje soud písemnosti v exekučním řízení prostřednictvím exekutora. Exekutor provede doručení takové písemnosti sám (osobně nebo prostřednictvím svého zaměstnance), prostřednictvím osoby, která provádí přepravu zásilek (kurýrní službu), nebo prostřednictvím držitele poštovní licence. V odůvodněných případech může požádat o provedení doručení jiného exekutora.

§ 8

(1) Doručení jiné písemnosti soudu, než která je uvedena v § 7, může soud podle § 76 odst. 1 zákona pověřit jen exekutora, který byl jmenován do obvodu okresního soudu, v němž má být doručení provedeno, nebo exekutora, který má sídlo v obci, v níž má být doručení provedeno.

(2) Má-li být písemnost soudu podle odstavce 1 doručena v obvodu jiného okresního soudu, pověří exekutora doručení písemnosti na žádost příslušného soudu, v jehož obvodu má být doručení provedeno. Dožádanému soudu se zašle spolu se žádostí rovněž písemnost, která má být doručena.

(3) Písemnost soudu uvedenou v odstavcích 1 a 2 může soudní exekutor doručovat jen sám (osobně nebo prostřednictvím svého zaměstnance).

§ 9

Doručování písemností exekutora

(1) Příkaz k úhradě nákladů exekuce se doručuje

a) oprávněnému a povinnému,

b) dalším osobám, kterým se podle způsobu provedení exekuce, zvoleného k vymožení nákladů exekuce a nákladů oprávněného, doručuje usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu.

(2) Do vlastních rukou se osobám podle odstavce 1 písm. b) doručuje v případech, v nichž podle zvoleného způsobu exekuce občanský soudní řád stanoví, že se doručuje do vlastních rukou usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí.

(3) Vyrozumění o tom, že usnesení soudu o nařízení exekuce nabylo právní moci, doručí exekutor

a) osobám, jimž bylo doručeno usnesení soudu o nařízení exekuce, a

b) dalším osobám, kterým exekutor doručuje exekuční příkaz.

(4) Osobám podle odstavce 3 písm. b) se vyrozumění podle odstavce 3 doručí nejdříve spolu s exekučním příkazem. Do vlastních rukou doručí exekutor vyrozumění oprávněnému, povinnému a jiným osobám v případech, v nichž podle zvoleného způsobu exekuce občanský soudní řád stanoví, že se do vlastních rukou doručuje vyrozumění soudu o tom, že usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí nabylo právní moci.

(5) Vyrozumění o tom, že exekuční příkaz nabyl právní moci, se doručuje oprávněnému, povinnému a dalším osobám, kterým se podle zvoleného způsobu exekuce doručuje usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu. Do vlastních rukou se těmto osobám doručuje v případech, v nichž podle zvoleného způsobu exekuce občanský soudní řád stanoví, že se doručuje do vlastních rukou usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí.

(6) Vyrozumění o tom, že příkaz k úhradě nákladů exekuce nabyl právní moci, doručí exekutor oprávněnému a povinnému po marném uplynutí zákonné lhůty k podání námitek. Pokud jsou proti tomuto příkazu podány námitky a exekutor jim v plném rozsahu vyhoví, zašle vyrozumění po nabytí právní moci usnesení, jímž námitkám v plném rozsahu vyhověl. Vyrozumění se doručuje dalším osobám, které jsou uvedeny v odstavci 1 písm. b) a jimž exekutor doručuje příkaz k úhradě nákladů exekuce.

(7) Vyrozumění o tom, že usnesení soudu o odkladu exekuce nebo o zastavení exekuce nabylo právní moci, doručuje exekutor těm, jimž se doručuje rozhodnutí o odkladu nebo zastavení exekuce, a dále těm, jimž se vyrozumění o odkladu nebo zastavení výkonu rozhodnutí doručuje podle občanského soudního řádu. Exekutor doručí vyrozumění do vlastních rukou v případech, v nichž podle zvoleného způsobu exekuce občanský soudní řád stanoví, že se doručuje do vlastních rukou vyrozumění soudu o odkladu nebo zastavení výkonu rozhodnutí.

§ 10

Společné ustanovení o doručování

(1) Při doručování podle § 7 až 9 se postupuje podle občanského soudního řádu a vyhlášky o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy. 2) Provádí-li doručení exekutor, má přitom stejná práva a povinnosti, jaké tyto právní předpisy přiznávají a ukládají soudnímu doručovateli; totéž platí, provádí-li se doručování prostřednictvím osoby, která provádí přepravu zásilek (kurýrní službu), nebo držitele poštovní licence.

(2) Použije-li exekutor k doručení písemnosti soudu osobu, která provádí přepravu zásilek (kurýrní službu), držitele poštovní licence nebo jiného exekutora, odpovídá za doručení stejně, jako kdyby je provedl sám (osobně nebo prostřednictvím svého zaměstnance).

ČÁST DRUHÁ

POSTUP EXEKUTORA PŘI EXEKUČNÍ A DALŠÍ ČINNOSTI

§ 11

Nestanoví-li tato vyhláška jinak, použijí se pro postup exekutora při provádění jednotlivých způsobů exekuce přiměřeně ustanovení části deváté oddílu druhého až pátého vyhlášky o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy. 3)

Exekuce k vymožení peněžitého plnění

§ 12

Požádá-li o to při provádění exekuce srážkami ze mzdy a jiných příjmů plátce mzdy, oprávněný nebo povinný a není-li exekuce prováděna ve prospěch více oprávněných, určí exekutor, jaká částka má být v příslušném výplatním období ze mzdy povinného sražena.

§ 13

Povolí-li soud při provádění exekuce příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu odklad exekuce a bylo-li peněžnímu ústavu doručeno usnesení o povolení odkladu před provedením exekuce, neprovede peněžní ústav exekuci, dokud mu nebude exekutorem doručeno vyrozumění, že odklad byl zrušen, nebo v případě, že soud povolil odklad exekuce podle § 54 odst. 1 zákona, vyrozumění, že doba odkladu uplynula.

§ 14

Exekuce prodejem movitých věcí může být provedena s výslovným určením věcí, které mají být prodány, nebo bez tohoto návrhu. Exekutor není při provedení exekuce vázán návrhem oprávněného, že má být provedena exekuce pouze prodejem výslovně určených věcí.

§ 15

Zlato v jiné podobě než světově obchodovatelných slitcích, jiné drahé kovy a drahé kameny odhadne znalec. Exekutor je následně prodá v dražbě jako jiné movité věci.

§ 16

Dražební jednání při provádění exekuce prodejem nemovitosti a prodejem podniku může řídit jen exekutor nebo kandidát; jednotlivé úkony při jednání, jimiž se nerozhoduje, může na základě pověření exekutora provést jiný zaměstnanec exekutora; řídí se přitom pokyny exekutora nebo kandidáta.

§ 17

Exekuce k vymožení nepeněžitého plnění

Pokuty uložené při exekuci provedením prací nebo výkonů podle § 351 občanského soudního řádu připadají státu a povinný je vždy povinen pokuty zaplatit na účet exekučního soudu; o tom musí být exekutorem poučen.

§ 18

Dobrovolná dražba

(1) Na dražební jednání při provádění dražby movité nebo nemovité věci na návrh vlastníka či osoby oprávněné disponovat s věcí se vztahuje ustanovení § 16.

(2) Výtěžek dražby se vyplatí navrhovateli.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

§ 19

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

JUDr. Bureš v. r.

1) § 44 zákona č. 283/1991 Sb. , o Policii České republiky, ve znění zákona č. 105/2000 Sb. a zákona č. 120/2001 Sb.

3) Vyhláška č. 37/1992 Sb. , ve znění vyhlášky č. 584/1992 Sb. , vyhlášky č. 194/1993 Sb. , vyhlášky č. 246/1995 Sb. , vyhlášky č. 278/1996 Sb. , vyhlášky č. 234/1997 Sb. a vyhlášky č. 482/2000 Sb.